

ISAMU NOGUCHI

UN ESTUDI ESPACIAL

IVAM CENTRE DEL CARME

6 novembre 2001 - 13 gener 2002

Aquesta exposició presenta vint-i-dos projectes d'espais públics i paisatge dissenyats per Isamu Noguchi durant tota la seua carrera. El seu concepte innovador i pioner de l'"espai esculpit" va estendre la idea de l'escultura més enllà del mer objecte, introduint-lo dins dels espais públics arquitectònics. El concepte que tenia sobre l'"espai esculpit" va ser essencial en els seus dissenys d'espais públics, sent la contribució més important que va fer a l'escultura moderna. Els espais de gran escala, com jardins i espais públics, els va concebre —tal com va declarar ell mateix— "no com a llocs amb objectes, sinó com a relacions amb el conjunt."

Isamu Noguchi (1904-1988) va nàixer a Los Angeles, Califòrnia, de pare japonés, el novel·lista i poeta Yonerijō Noguchi, i de mare americana d'ascendència indioamericana, Leonie Gilmore. Noguchi va ser abandonat per son pare abans de nàixer. Des dels quatre anys ell i sa mare visqueren al Japó; als tretze anys sa mare l'envia, tot sol, de tornada als Estats Units a un internat a Indiana. Noguchi es va sentir abandonat. Aquesta infància sense arrels va fer que es convertira en un adult inquiet i extravagant, un individu característic del segle xx.

Al llarg de la seua vida, Noguchi va buscar una identitat que reconciliara la seua doble herència, japonesa i americana. Tant la seua obra artística com la seua vida va ser l'objecte d'un procés de transformació constant. En part, això es pot veure com la manifestació de Noguchi de veure's a si mateix com un "solitari". Les seues pròpies idiosincràsies el dugueren més enllà dels seus límits personals i culturals, la qual cosa li va donar la capacitat de desenvolupar el que Buckminster Fuller denominava amb admiració "una visió global". Noguchi era la personificació de l'individu arquetípic que, com també deia Fuller, "habitualment veu la realitat, no en la seua forma pura, sinó d'acord amb el seu model particular d'existència, que l'identifica amb l'espai existent i amb la història."

El treball artístic de Noguchi durant els anys cinquanta marca la seua evolució com a dissenyador de paisatges. Va explorar les caveres prehistòriques, els menhirs i dòlmens a Anglaterra i França, l'arquitectura de Gaudí a Barcelona, l'obra de Miquel Àngel, així com places i jardins, a Itàlia, el Partenó a Grècia, l'observatori Samrat Yantra a l'Índia i els jardins de Kyoto. També va començar en aquesta època una de les més famoses col·laboracions entre un arquitecte i una artista; l'arquitecte va ser Gordon Bunshaft d'Skidmore, Owings and Merrill. Durant els anys cinquanta i seixanta Noguchi va començar a crear metàfores atemporals, extretes de l'esperit dels llocs antics, donant prioritat a l'experiència humana per sobre de l'objecte que es col·lecciona. A través d'aquests jardins Noguchi dirigeix i prolonga la vista de l'observador cap a l'exterior i accentua la relació de la humanitat amb la natura.

Als anys setanta Noguchi ja utilitzava tecnologia d'avantguarda com a punt de partida per a desenvolupar la seua obra artística a una escala monumental metropolitana. El seu tractament de l'escultura com un espai integrat amb l'espai urbà i arquitectònic continua sent el fonament de la seua obra quan comença a integrar el moviment de l'aigua i l'escala urbana.

La maduració de Noguchi com a artista va començar al Japó, a la cultura del qual estava connectat tant pels seus antecedents familiars com per la seua pròpia sensibilitat. Fins a la seua mort el 1988, l'artista va buscar la seua identitat tant als Estats Units com al Japó. El seu treball i la seua vida es va desenvolupar en els límits de dues cultures, on es va situar acuradament com a artista i com a observador. En darrera instància, el caràcter extravagant de l'estètica i la cultura de Noguchi, al llarg de la seua vida, va ser un reflex de la turbulència social i inquietud tan característiques del segle xx. És a través d'aquesta lent que s'han de contemplar els seus aconsegiments.

Aquesta exposició va ser comissariada per Ana María Torres i copatrocinada per Guiguiaro/Italdesign, Torí (Itàlia) i Duggal, Nova York.

IVAM CENTRE DEL CARME

Museu, 2 - 46003 València

Tel. 96 386 30 00 - Fax 96 392 10 94 - E-mail: ivam@ivam.es - <http://www.ivam.es>

De dimarts a diumenge de 10 a 22 hores
Entrada gratuïta
Dilluns tancat

 GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA I EDUCACIÓ

